

Ἰλαρίωνος Μοναχοῦ

**Κανὼν Παρακλητικὸς
εἰς τὸν Ἅγιον Συμεῶν τὸν
Θαυμαστορεΐτην**

Ἦχος πλ.δ'

Ἅγιον Ὄρος

2018

Κανὼν Παρακλητικὸς εἰς τὸν
Ἅγιον Συμεῶν τὸν Θαυμαστορείτην.
Ἦχος πλ.δ'

ᾠδὴ Α' Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἀπάρας θεόφρον τῶν γερωῶν, μετετέθης
ὄλος, πρὸς τὰ ἄνω Πάτερ διό, ἀκένωτον ὤφθης
τῶν σωμάτων, καὶ τῶν ψυχῶν ἰατροῖον
θεσπέσιε.

Βαρούμενον φόρτον ἁμαρτιῶν, τῆς
αἰσχύνης Πάτερ, ἀξιῶμνητε Συμεῶν, ταῖς σαῖς
ἀεννάοις ἰκεσίαις, πρὸς τὸν Δεσπότην
ἀνακούφισον.

Γενοῦ μοι πανόσιε Συμεῶν, ταχὺς
ἀντιλήπτωρ, τρικυμίαις τῶν πειρασμῶν,
περιπεπτωκότη καὶ ὀξεία, τῶν ἀλγηδόνων τοῦ
σώματος ἴασις.

Θεοτοκίον.

Ἰλέω σου ὄμματι ἐπ' ἐμοί, ἔπιδε Παρθένε,
καὶ ἀπότρεψον ἀπ' ἐμοῦ, παμβέβηλον ἔθος
ὅπως χαίρων, ὑμνολογῶ τὴν δυναστείαν σου.

ᾠδὴ Γ' Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Δέδεμαι τοῖς ἄρκυσι, τῆς ἁμαρτίας ὁ
δείλαιος, διὸ πρὸς σέ, Συμεῶν προσφεύγω, τοῦ
εὐρεῖν λύσιν ὅσιε.

Ἔχων τὸν ἀκένωτον, τὸν θησαυρὸν τῶν
ιάσεων, Πάτερ κάμοι, ἴασιν παράσχου, τῷ
νοσοῦντι ἀνίατα.

Ζάλη συνεχόμενον, τῶν πειρασμῶν καὶ
τῶν θλίψεων, ταύτης ταχύ, ἐλευθέρωσόν με,
Συμεῶν Πάτερ ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Λουῶσόν με Πανάχραντε, τῶν ὀφθαλμῶν
μου τοῖς ρεύμασι, ὅπως πυρός, φύγω τῆς
γεέννης, ὁ ἀχρεῖος ἰκέτης σου.

ᾠδὴ Δ' Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἡ κακίστη πανόσιε, Συμεῶν συνήθειά με
καθέλκουσα, εἰς ἀπώλειαν τὸν ἄθλιον, ταύτην
ταῖς εὐχαῖς σου ἀναχαίτισον.

Θεραπείας ἀξίωσον, νόσων τῆς ψυχῆς
μου καὶ τῶν τοῦ σώματος, θεοφόρε τὸν
προσπίπτοντα, καὶ θερμῇ τῇ πίστει σου
δεόμενον.

Ἰατρὸν ἐτοιμότατον, ἄμισθον ὁ κόσμος
πλουτῶν σε ὅσιε, Συμεῶν κάμοι τὴν ἴασιν,
ταλαιπωρουμένῳ τάχει χάρισαι.

Θεοτοκίον.

Ἀπεγνώσθην Πανάχραντε, τῶν κακῶν ὁ
τάλας μὴ ἀφιστάμενος, σοὶ προσπίπτω μετὰ
πίστεως, σῶσόν με ὡς οἶδας ἀπολλύμενον.

ᾠδὴ Ε' Φώτισον ἡμᾶς.

Κόπασον παθῶν, καταιγίδος τὸ
κλυδώνιον, τῷ δραστικῷ ἐλαίῳ σῶν
προσευχῶν, ὅσιν ὡς ὦν, βρύσις θαυμάτων
ἀένναος.

Λήξεως τυχεῖν, πανσεβάσμιε ἰκέτευε,
τῶν ἀθεμίτων ἔργων μου Συμεῶν, Χριστὸν ὡς
δοῦλος αὐτοῦ γνησιώτατος.

Μίσησον ψυχή, ματαιότητος πᾶν ὕψωμα,
τὰς θεοδέκτους ἔχουσα προσευχάς, καὶ
συνεργούσας, ὁσίου Συμεῶν τοῦ τρισμάκαρος.

Θεοτοκίον.

Ῥέπων ἐσαεὶ, τοῖς κρημνώδεσι ὁ
δύστηνος, τῆς ἀμαρτίας τόποις τῇ σῇ χειρὶ,
Παρθενομῆτορ ἀνάστειλον, φορὰν μου τὴν
ἄτακτον.

ᾠδὴ ΣΤ' Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Νενέκρωμαι ἀμαρτίας βέλεσι, καὶ
ἀναίσθητον κατάκειμαι πτώμα, ὁ τοῦ Χριστοῦ

τῇ δυνάμει ζώσας, πλείστους νεκροὺς
Συμεῶν κάμῃ ζώωσον, ἵνα ἀπαύστως σοὶ βοῶ,
τῶν θαυμάτων τὸ ἄμετρον πέλαγος.

Ξενίζουσι πάντα νοῦν τρισόλβιε, τῶν
θαυμάτων σου τὰ πλήθη ὡς ὄντως, καὶ γὰρ
πηγὴ ὡσπερ ἄλλη ἐδείχθης, τοῦ Σιλwάμ, ἢ σὴ
μάνδρα ἰάσεων, καὶ γὰρ ἀνίατα νοσῶν, σοὶ
προσφεύγω τυχεῖν τῆς ἰάσεως.

Οὐκ ἔστι μοι ἐπιθεῖναι μάλαγμα,
όλοσώματον πληγὴν περιφέρων, καὶ τὴν
ψυχὴν, ἀεννάως νοσοῦσαν, καὶ ἀπογνώσεως
βόθροις ἐμπίπτουσιν, σοὶ τῷ γνησίῳ τοῦ
Χριστοῦ καταφεύγω θεράποντι σῶσόν με.

Θεοτοκίον.

Ἰκέτου σου τὴν φωνὴν ἐπάκουσον καὶ τῇ
θλίψει μου Πανάχραντε πρόσχευε, καὶ τῶν
παθῶν μου τὴν φλόγα τῇ δρόσω, τῆς χάριτός
σου Παρθένε κατάσβεσον, ἢ ἀνωδύνως
Λυτρωτὴν, καὶ Σωτῆρα τῷ κόσμῳ κηύσασα.

Ἰδιὴ Ζ' Παῖδες Ἑβραίων.

Πόρρω τοῦ πλαστοουργοῦ μου ὑπάρχων,
τοῖς ἐχθροῖς μου ἀνοήτως ἐδουλώθην, Συμεῶν
μιμητὰ τοῦ σοῦ Δεσπότητος ῥῦσαι, τῆς τούτων
τυραννίδος με ἵνα ἀπαύστως εὐλογῶ σε.

Ῥῶσιν παράσχου τῷ σῷ δούλῳ, τῷ
θερμῶς σε ἱκετεύοντι τρισμάκαρ, ὅπως τῆς

παθῶν ἐκφύγοιμι δουλείας, τῆς ἀπεχθοῦς καὶ
ἄψωμαι, μεταγνώσεως τὴν τρίβον.

Στύλω οἰκῆσας θεοφόρε, ὡς τις ἄσαρκος
διήνυσας τὸν βίον, καὶ ἐν ὕλῃ σοφέ, ἄγγελος
ᾧφθης Πάτερ, ἀρχέτυπον γενόμενος, Συμεῶν
τοῖς σὲ συνοῦσι.

Θεοτοκίον.

Ἦρα ἐφέστηκε ψυχὴ μου, μεταθέσεως
τῆς σῆς διόπερ σπεῦσον, τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ, τῇ
μόνη προσφυγῇ σου, αὐτῆς τῆς ἐπισκέψεως,
τοῦ τυχεῖν σε παναθλία.

Ἰδιὴ Ἡ' Τὸν βασιλέα.

Τῶν διοχλούντων ἀπαύστως με ἀοράτων
πανεχθίστων δαιμόνων τὰς τάξεις, εἰς κενὸν
θεόφρον, τῇ χάριτί σου τρέψον.

Ἦπερ τοῦ πίστει αἰτοῦντός σοι θεοφόρε,
ἀπαλλαγὴν πειρασμῶν ὑπερέχου, ὅπως
ἀνυμνῶ σε ὡς ῥύστην μου ἀπαύστως.

Φιλαργυρίας με φεύγειν τρόπους
παράσχου, καὶ Χριστοῦ Συμεῶν, τὴν πτωχείαν
ἐσαεὶ ἀντέχειν, τὴν σωτειράν μου δίδου.

Θεοτοκίον.

Νυκτὸς ἐξ ἔργων με Κόρη αἰεὶ ἐκφεύγειν
καὶ Χριστῶ τῷ Υἱῶ σου Παρθένε, σύνταξόν με
ὅπως, ὑμνῶ σε εἰς αἰῶνας.

Ἦδιθ' Ἐ Κυρίως Θεοτόκον.

Χρανθέντα με ἀτόποις, ἡδοναῖς σοι
Πάτερ, νῦν καταφεύγοντα σθένωσον
διαφυγεῖν, τούτων μακάριε ταῖς ἱκεσίαις σου.

Ψυχῶν σε καὶ σωμάτων, ἱατρὸν γινώσκω,
νενοσηκότα κατ' ἄμφω με ἐπιτυχεῖν, Συμεῶν
δέομαι σῆς ἀντιλήψεως.

ὦ Πάτερ Λόγε Πνεῦμα, Τριάς Παναγία,
Θεὲ Πατέρων, εὐχαῖς με τοῦ θεοφόρου Πατρός,
σῶσον ὡς μόνος ὢν πολυέλεος.

Θεοτοκίον.

Μαρία Θεοτόκε, τοῖς τῷδε τῷ Ὄρει, τοῦ
Ἄθωνος ἐνοικουῦσι ὡς οὔσα Ἄγνη, προστάτις
δίδου πταισμάτων συγχώρησιν.

Προσόμοια.

ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος. Ἦχος πλ.δ'.

Πάτερ Συμεῶν μακάριε, σὺ ἐκ παιδὸς τῷ
Χριστῷ ἠκολούθησας ὅσιε, καὶ ἀσκήσει
ἐλαμψας, καὶ πρὸς λῆξιν οὐράνιον, ἔφθασας
ὅπου Ἀγγέλων σύσκηνος, καὶ τῶν ἁγίων

ἀπάντων γέγονας, διὸ πανθαύμαστε, τοῦ
ἐλέους αἴτησαι τῷ χορηγῷ, τοὺς
ὑμνολογοῦντάς σε, τυχεῖν ἐλέους αὐτοῦ.

Στύλω μετεώρως ὄσιε, διαβιώσας
κρουμοῖς, καὶ ἀνέμοις ὠμίλησας, ὥσπερ τις
ἀσώματος, τοὺς ἀσάρκους κατέτρωσας, τῶν
προσευχῶν σου Πάτερ τοῖς βέλεσι, καὶ τούτων
ἄρδην, φάλαγγας ἔτρεψας, διὸ καὶ νῦν ἡμᾶς,
ἐξελοῦ ἐκ τούτων τῆς ἐπιβουλής, ὡς θεράπων
γνήσιος, Χριστοῦ τοῦ πάντων Θεοῦ.

Ἦγγισε τὸ τέλος τάλαινα, τοῦ χωρισμοῦ
σου ψυχῆ, ἐκ τοῦ σώματος ὄθεν σοι, καὶ λοιπὸν
ἐκδέχεται, σὲ τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, ἀνθ' ὧνπερ
τῷδε τῷ βίῳ ἔπραξας, καὶ μετανοίας ὄλως
ἠγγνόησας, τάχιον πρόσδραμε, καὶ ἐμπόνως
βόησον, Πάτερ τὴν σὴν, πέμψον μοι βοήθειαν,
Συμεῶν ὄσιε.

Σύ μοι Προστασία ἄμαχος, σύ μοι
πεινῶντι τροφή, καὶ στολή γυμνητεύοντι, ἐν
δεινοῖς παράκλησις, ἐν ταῖς νόσοις μου ἴασις,
σὺ τῶν παθῶν μου ἢ ἀνακούφισις, τούτων
τελεία καὶ ἐξαφάνισις, καὶ τῶν πταισμάτων
μου, τῶν ἀμέτρων Δέσποινα πρὸς τὸν Θεόν,
συγγνώμη καὶ ἄφεσις, καὶ σωτηρία μου.